

Εχετε προσέξει πόσες συνεντεύξεις σκηνοθετών και ηθοποιών που αφορούν τις φετινές ταινίες, τηλεοπτικές σειρές, παραστάσεις, περιέχουν τη φράση «Στους δύσκολους καιρούς που ζούμε, το μόνο που μας σώζει είναι το χιούμορ;». Είναι παράξενη αυτή η φράση, μερικές φορές λειτουργεί ως κοσμοθεωρητική φόρμουλα που γεννά έργα όπως το «La Vita e Bella», άλλες φορές είναι το άλλοθι για προχειροδουλειές που δεν χρειάζονται ούτε στους δύσκολους καιρούς. Την είχε ο Αχιλλέας Γραμματικόπουλος στο σκηνοθετικό του σημείωμα. Η επόμενη φράση λέει «Ελπίζω να σας κάνουμε να γελάσετε».

Η ξεκάθαρη και ειλικρινής στοχοθέτηση είναι «μισή αρχοντιά». Αυτό αφορά και τους συγγραφείς Ρέππα και Παπαθανασίου που έχουν κάνει τέχνη τη διασκέυή, στη συγκεκριμένη περίπτωση –της φαρσοκωμωδίας του Εζέν Λαμπίς «Η Υπόθεση της Οδού Λουρέν». Δεν (πολύ)κρύβουν τις πρωτότυπες πηγές τους και ευτυχώς για τους «2 ½ φόνους» δεν αλλάζουν την εθνικότητα του έργου, μόνο την εποχή. Ευτυχώς, επειδή οποιαδήποτε ελληνοποίηση του έργου, θα αφαιρούσε από το κείμενο το γαλλικό άρωμα της δικαιωματικής ελαφρότητας (σχεδόν το προτείνω ως όρο). Εξάλλου, την ίδια αισθητική την τηρούν οι γαλλικές κινηματογραφικές κωμωδίες πολλών δεκαετιών (αρχίζοντας από τους Ντε Φινές-Μπουρβίλ), ειδικά σ' ό, τι αφορά το κωμικό στερεότυπο του αστυνομικού διδύμου, με αλλού ξημερω-

μένο, αλλά με έπαρση, προϊστάμενο και μπούφο, αλλά με ζήλο, υφιστάμενο. Οπότε ο σκηνοθέτης της παράστασης του Διόνυσου, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος δεν είχε παρά να ακολουθήσει τις δοσμένες υφολογικές προδιαγραφές και να τις υποστηρίξει έμπρακτα. Είχε την κατάλληλη ελαφριά και φιλική προς το κοινό και τους συνεργάτες του διάθεση, την οποία, πολύ σωστά, άρχισε να την επιβάλλει με το χιουμοριστικό ύφος του προγράμματος της παράστασης. Είχε το καλοφτιαγμένο σκηνικό της Έλενας Κατσούρη, ως σημαντική δήλωση κατά της προχειρότητας. Είχε το απαιτούμενο ζευγάρι αστυνομικών, με το θαυμάσιο guest του Σπύρου Σταυρινίδη (εδώ γελάσαμε πολύ) και τον υφολογικά σωστό Ευαγόρα Θεοδοσίου. Είχε την επίσης απαιτούμενη στο είδος, κωμική υπηρέτρια (Βασιλική Διαλυνά). Είχε τη δική του υποκριτική άνεση, την παιχνιδιάρικη διάθεση της Χριστίνας Παυλίδου (μη νοσταλγήσουμε ξανά τους ρόλους της στους Γκέτε, Πούσκιν και Τσέχοφ). Κάπως επαναλαμβάνει τον εαυτό της η Σοφία Καλλή, κάπως αμήχανος ο Κρίστοφερ Γκρέκο και οι αναφορές στην τηλεοπτική σειρά στην οποία παίζει η τετράδα των πρωταγωνιστών, θα έπρεπε να αποφευχθούν.

«2 ½ Φόνοι και ένα Μπουλντόγκ» των Μ.Ρέππα-Θ. Παπαθανασίου από το θέατρο Διόνυσος Σκηνοθεσία: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος Σκηνικά/Κοστούμια: Έλενα Κατσούρη Φωτισμοί: Καρολίνα Σπύρου Μουσική επιμέλεια: Αχ. Γραμματικόπουλος Παίζουν: Χρ. Παυλίδου, Αχ. Γραμματικόπουλος, Σ. Καλλή, Κρ. Γκρέκο, Ε. Θεοδοσίου, Β. Διαλυνά, Μ. Μουστάκα, Σπ. Σταυρινίδης.